

Posušila se je paleta
zelenega hrepenenja,
zelenih popoldnevov v reki,
zelenih trav na bregu.

Ostala je le kamnita struga
z bregovoma,
ki nič več ne kličeta školjk.

NESREČNA LJUBEZEN

Valentin Cundrič

Ničesar nočes vzeti
s pladnja moje lepote.

Nikdar se še ni sklonilo
tvoje telo k mojemu,
jaz bi pa rada pila
iz vrča tvojih ust.

Želela bi,
da bi z vsemi cvetovi
in trni
dihal ob meni.

Za zapahi tvoje volje
mrzlično pobliskava
rezilo sovraštva.

Moji dnevi
se kot lisica klatijo
po žitu in travah.

.....

Za prosečo glasbo
daljni vetrovi
napenjajo strune.

Naj krikne
modri pav sinjine,
ne muči me njegova žalost.

Jok sem v belo haljo oblekla
in mu zataknila
nagelj v lase.

Nočem, da bi vedel,
da še zmeraj
dvigam skodelo rok
k očem.

SAMOTA

Valentin Cundrič

Je samota,
za katero ne vemo.

Med plavo in zeleno lučjó
deklishe pesmi
je trata,
na katero nihče
ne stopi.

Med vrbami
materinega joka
so zalivi,
kamor se ne vračajo
čolni otrok.

Je samota,
za katero ne vemo.

To je kotanja brez vetra
in zvoka,
ki jo čas izkoplje
za vsakogar.